

φθινόπωρο

herfst

De natuur gaat reeds slapen.

De avondzon straalt wit op het bankje.

De nacht valt in het park: zijn schaduw neemt het daglicht met zich mee.

Een vogel komt nog overgevlogen.

De wissel *tussen dag en nacht* is mooi dit seizoen.

Er valt geen wolkje te bespeuren :
*alleen twee witte lijnen van een vliegtuig ;
hoog in de lucht.*

De tijd verdampst snel.

Emoties groeien, mijn lichaam doet pijn.

Er blijft zoveel verlangen en groot gemis.

Zal ik gaan slapen of wachten tot een ster mij pinkt.

Mijn geest denkt.

Mijn hart voelt : de dingen die er zijn,
*die er waren,
tussen komen en gaan.*

Morgen zal de zon weer schijnen.